

- 3) zdeformowania mechanicznego osłon ognioszczelnych,
- 4) pęknięcia wskrośnego, powodującego zmiany konstrukcji, łuszczenie się zalew termo- i chemoutwardzalnych w urządzeniach hermetycznych i w urządzeniach o budowie specjalnej,
- 5) uszkodzenia w urządzeniach, których rozwiązania konstrukcyjne nie przewidują demontażu,
- 6) uszkodzenia uzwojeń klatkowych w silnikach elektrycznych, wykonanych jako jednolity odlew,
- 7) innego rodzaju uszkodzeń, których naprawa nie może przywrócić urządzeniu pierwotnych własności i cech przeciwwybuchowych określonych w normach.

§ 15. Elektryczne urządzenia przeciwwybuchowe z osłoną ognioszczelną mogą być dopuszczone do dalszej eksploatacji bez naprawy, jeżeli pogorszenie ich stanu technicznego nie spowodowało obniżenia bezpieczeństwa przeciwwybuchowego. Za dopuszczalny stopień uszkodzeń elementów tworzących osłonę ognioszczelną uznaje się:

- 1) uszkodzenie (wyszczerbienie) gniazd ochronnych łbów śrub mocujących elementy osłony na długości nie przekraczającej 1/3 obwodu gniazda, pod warunkiem że uszkodzenie takie nie spowodowało zmniejszenia długości szczelin, a także nie wpłynęło na mocowanie elementu,
- 2) skorodowanie powierzchni tworzących złącza ognioszczelne, jeżeli po oczyszczeniu powierzchni z korozji jej chropowatość nie uległa pogorszeniu większej niż o 10 μm w stosunku do chropowatości powierzchni urządzenia nowego lub wymagań normy, a prześwit szczeliny nie jest większy od maksymalnego prześwitu określonego w normie,
- 3) skorodowanie nie powodujące zmniejszenia grubości ścianek osłony poniżej 3 mm,
- 4) występowanie na powierzchniach tworzących złącza ognioszczelne pojedynczych rys o szerokości i głębokości:
 - a) do 0,5 mm — w osłonach urządzeń podgrupy IIA,
 - b) do 0,3 mm — w osłonach urządzeń podgrupy IIB,
 - c) do 0,1 mm — w osłonach urządzeń podgrupy IIC,
 pod warunkiem że rysy nie tworzą kanalików łączących bezpośrednio wszystkie komory ognioszczelne z otoczeniem i kończą się w odległości co najmniej 3 mm od krawędzi złącza,
- 5) występowanie na powierzchni tworzących złącza ognioszczelne pojedynczych otworów lub wżerów spowodowanych korozją o:
 - a) głębokości do 1 mm i średnicy do 5 mm przy długości szczeliny złącza 25 mm i większej — w urządzeniach podgrupy IIA,
 - b) głębokości do 1 mm i średnicy do 3 mm przy długości szczeliny złącza większej niż 12,5 mm — w urządzeniach podgrupy IIA,
 - c) głębokości do 0,5 mm i średnicy do 3 mm przy długości szczeliny złącza 25 mm i większej — w urządzeniach podgrupy IIB,
 - d) głębokości do 0,5 mm i średnicy do 2 mm przy długości szczeliny większej niż 12,5 mm — w urządzeniach podgrupy IIB,
 pod warunkiem że te otwory lub wżery znajdują się na powierzchni w odległości przynajmniej 3 mm od krawędzi złącza,
- 6) występowanie na krawędziach powierzchni tworzących złącza ognioszczelne ubytków materiału powodujących skrócenie długości szczelin zastosowanych w urządzeniu do wartości nie mniejszych niż określone w normie jako najmniejsze długości; jeżeli rzeczywisty prześwit szczeliny jest mniejszy od maksymalnego prześwitu określonego w normie:
 - a) w urządzeniach podgrupy IIA — skrócenie długości szczeliny może wynosić 1 mm na każde 0,01 mm zmniejszenia prześwitu szczeliny w stosunku do maksymalnej wartości określonej w normie,
 - b) w urządzeniach podgrupy IIB — skrócenie długości szczeliny może wynosić 1 mm na każde 0,02 mm zmniejszenia prześwitu szczeliny w stosunku do maksymalnej wartości określonej w normie,
- 7) zwiększenie prześwitów zastosowanych w urządzeniu na złączach cylindrycznych oraz cylindryczno-kołnierżowych do wartości maksymalnej określonej w normie, a na złączach kołnierżowych do 2/3 tej wartości, jeżeli rzeczywisty prześwit szczeliny w urządzeniu jest mniejszy od tej wartości.

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa i Energetyki: w z. *J. Bojakowski*
 Minister Gospodarki Materiałowej i Paliwowej:
J. Woźniak

195

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 24 lipca 1987 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie regulacji obrotu rynkowego pojazdami samochodowymi, częściami zamiennymi i ogumieniem do pojazdów samochodowych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) i § 1 zarządzenia nr 24 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1983 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Usług uprawnień do wydawania przepisów

regulujących obrót rynkowy pojazdami samochodowymi, częściami zamiennymi i ogumieniem do pojazdów samochodowych (Monitor Polski Nr 26, poz. 143) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 12 sierpnia 1983 r. w sprawie regulacji

obrotu rynkowego pojazdami samochodowymi, częściami zamiennymi i ogumieniem do pojazdów samochodowych (Monitor Polski Nr 30, poz. 165) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Sprzedaż pojazdów pochodzących ze skupu odbywa się w drodze przetargu. Do przetargu, o którym mowa wyżej, stosuje się przepisy załącznika do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 26 listopada 1982 r. w sprawie rozporządzania przez jednostki gospodarki uspołecznionej zbędnymi pojazdami samochodowymi (Monitor Polski Nr 28, poz. 250).

5. Jeżeli sprzedaż pojazdu w drodze przetargu nie dojdzie do skutku z powodu braku nabywców, jednostka gospodarki uspołecznionej może ustalić cenę sprzedaży pojazdu oraz dokonać jego sprzedaży w trybie bezprzetargowym.”

2) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej mogą prowadzić skup, sprzedaż komisową oraz pośredniczyć przy zawieraniu umów sprzedaży lub zamiany tylko takich pojazdów, których stan prawny nie budzi zastrzeżeń. W razie wątpliwości co do stanu prawnego pojazdu, jednostka gospodarki uspołecznionej odstępuje od zawarcia umowy.

2. Jednostki gospodarki uspołecznionej są obowiązane przy sprzedaży pojazdów pochodzących ze skupu oraz przy sprzedaży komisowej dokonać i przekazać nabywcy ocenę stanu technicznego pojazdu”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1987 r.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: *J. Józwiak*

196

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 25 lipca 1987 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad i wysokości stawek wynagrodzeń rzeczoznawców za opracowanie ocen i opinii.

Na podstawie § 15 uchwały nr 178 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1967 r. w sprawie zasad organizacji rzeczoznawstwa (Monitor Polski Nr 42, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 30 sierpnia 1982 r. w sprawie zasad i wysokości stawek wynagrodzeń rzeczoznawców za opracowanie ocen i opinii (Monitor Polski Nr 21, poz. 186 i z 1985 r. Nr 11, poz. 93) w § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wynagrodzenie rzeczoznawcy za opracowanie ocen i opinii ustala się w wysokości od 200 do 350 zł za godzinę pracy”.

§ 2. Wprowadzenie stawek wynagrodzeń określonych w zarządzeniu następuje w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *J. Pawłowski*

197

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 12 sierpnia 1987 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia wysokości przeciętnego dochodu z pracy w rolnictwie nie uspołecznionym z 1 ha przeliczeniowego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. Nr 52, poz. 268) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 28 maja 1986 r. w sprawie określenia wysokości przeciętnego dochodu z pracy w rolnictwie nie uspołecznionym z 1 ha przeliczeniowego (Monitor Polski Nr 18, poz. 126) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Roczny przeciętny dochód z pracy w rolnictwie nie uspołecznionym z 1 ha przeliczeniowego ustala się na poziomie 60 tys. zł.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1987 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *w z. A. Paczos*